

“मीठे बच्चे- वृक्षपति बाबाले तिमी बच्चाहरूमा बृहस्पतिको दशा बसाउनु भएको छ, अब तिमी अविनाशी सुखको दुनियाँमा जाँदैछौ।”

प्रश्न:- अविनाशी बृहस्पतिको दशा कुन बच्चाहरूमा बस्छ ? उनीहरूको निशानी के हुन्छ ?

उत्तर:- जो बच्चाहरू जीवन छँदै देहका सबै सम्बन्धहरूलाई त्यागेर आफूलाई आत्मा निश्चय गर्छन्, यस्ता निश्चय आत्मिक बुद्धि भएका बच्चाहरूमा बृहस्पतिको दशा बस्छ। उनीहरूको नै सुखको गायन छ- अतीन्द्रिय सुख गोप-गोपिनीहरूसँग सोध। उनीहरूको खुशी कहिल्यै पनि हराउन सक्दैन।

गीत:- ओम् नमो शिवाए...

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले बाबाको महिमा सुन्यौ। आजको दिनलाई भनिन्छ नै वृक्षपति डे, जसलाई बृहस्पतिबार पनि भनिन्छ। यसलाई नै गुरुबार पनि भनिन्छ। न केवल गुरुबार, सतगुरुबार। बंगालमा धेरै मान्छन्। गायन गरिन्छ- मनुष्य सृष्टिको बीजरूप त्यसैले वृक्षपति भन्दछन्। बीज भएपछि पात पनि हुने भयो। वृक्षको बीजलाई पिता पनि भनिन्छ। त्यसबाट वृक्ष उत्पन्न हुन्छ। यो हो मनुष्य सृष्टि रूपी वृक्ष। यसको बीज माथि हुनुहुन्छ। तिमीले जान्दछौ- हामी बच्चाहरूमाथि अब अविनाशी वृक्षपतिको दशा छ किनकि अविनाशी स्वराज्य मिलिरहेको छ। सत्ययुगलाई भनिन्छ नै अविनाशी सुखधाम। कलियुगलाई भनिन्छ विनाशी दुःखधाम। अब दुःखधामको विनाश हुनु छ। सुखधाम अविनाशी हुन्छ, आधाकल्प चल्छ, जुन अविनाशी वृक्षपतिले स्थापना गरिरहनु भएको छ। बच्चाहरूलाई सेवाको लागि प्वाइन्टहरू नोट गर्नु छ। प्रदर्शनीमा यो-यो मुख्य प्वाइन्टहरू सम्झाउनको लागि छन् किनकि मनुष्यले त केही पनि जान्दैनन्। वास्तवमा यो हो ज्ञान। अहिले बाबाले यो ज्ञान दिनुहुन्छ नै नयाँ र पुरानो दुनियाँको बीचमा, फेरि यो प्रायः लोप हुन्छ। देवताहरूलाई यो ज्ञान हुँदैन। यदि यो चक्रको ज्ञान हुने हो भने त फेरि राजाईमा मज्जा नै आउँदैन। अहिले पनि तिम्रो विचार चल्छ नि। के राज्य लिएर फेरि हाम्रो यही हालत हुन्छ ? तर यो त ड्रामा बनेको छ। चक्र घुम्नु नै छ। विश्वको इतिहास-भूगोल दोहोरिइरहेको छ। कसरी दोहोरिइरहेको छ- यो तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ। यो हो मनुष्य सृष्टि। तिम्रो बुद्धिमा मूलवतनको वृक्ष पनि छ। सेक्शन सबैको अलग-अलग छ। यो कुरा कसैको बुद्धिमा कहिल्यै हुँदैन। कुनै शास्त्रहरूमा त यो लेखिएको छैन। हामी आत्मा वास्तवमा शान्तिधामका निवासी हौं, अविनाशी हौं। कहिल्यै विनाश हुँदैनौं। उनीहरूले सम्झन्छन्- पानीको बूँद पानीबाट निकलेर फेरि उसैमा मिल्छ। तिम्रो बुद्धिमा सारा रहस्य छ। आत्मा अविनाशी हो, जसमा सारा पार्ट भरिएको छ। यो चक्रको ज्ञान कुनै शास्त्रहरूमा छैन। हुन त कहीं-कहीं स्वस्तिका पनि देखाउँछन्। चक्रको केवल रेखा लगाइदिन्छन्, जसबाट सिद्ध हुन्छ अनेक धर्म थिए। बाबाले सम्झाउनुभएको छ- मुख्य धर्म र शास्त्र हुन् ४, सत्ययुग त्रेतामा त कुनै धर्म स्थापना हुँदैन। न वहाँ कुनै धर्मशास्त्र हुन्छ। यो सबै द्वापरदेखि शुरू हुन्छन्। फेरि हेर कति वृद्धि हुन्छ। ठीक छ, गीता कहिले सुनाइयो ? बाबा भन्नुहुन्छ- म कल्पको संगमयुगमा नै आउँछु। उनीहरूले फेरि कल्प शब्द निकालेर केवल संगमयुगे-युगे लेखिदिएका छन्। वास्तवमा संगमयुगमा अरू कसैले धर्म स्थापना गर्दैनन्। यस्तो होइन- त्रेताको अन्त, द्वापरको आदिको संगममा इस्लामी धर्म स्थापना भयो। भनिन्छ- द्वापरमा स्थापना भयो। यो संगमको सुनौलो समय हो, जसलाई कुम्भ

२०७३ आषाढ ३० बिहीबार १४-०७-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन भन्दछन्। कुम्भ संगमलाई भनिन्छ। यो हो आत्माहरू र परमात्माको मिलनको संगम। यो रूहानी मेला संगममा नै हुन्छ। उनीहरूले पानीको गंगाको नाम प्रत्यक्ष गरिदिएका छन्। ज्ञान सागर, पतित-पावनलाई जानेकै छैनन्। उहाँले कसरी पतित दुनियाँलाई पावन बनाउनुभयो? यो कुनै शास्त्रहरूमा छैन। अब तिमी बच्चाहरूलाई बाबा भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर। देहका सबै धर्म त्याग। कसलाई भन्नुहुन्छ? आत्माहरूलाई। यसलाई भनिन्छ— जीवन छँदै मर्नु। मनुष्यले शरीर छोडेपछि देहका सबै सम्बन्ध छुट्छन्।

बाबा भन्नुहुन्छ— जति पनि देहका सम्बन्ध छन्, ती सबै छोडेर आफूलाई आत्मा निश्चय गर। निश्चय आत्मिक बुद्धि बन। जति धेरै याद गर्छौ, उति बृहस्पतिको दशा हुन्छ। जाँच गर— मैले शिवबाबालाई कति याद गर्छु! यादबाट नै खिया निस्कँदै जान्छ, तिमीलाई खुशी हुन्छ। तिमीले महसुस गर्न सक्छौ— म आत्माले बाबालाई कति याद गर्छु? यदि कम याद गर्छु भने खिया पनि कम निक्लन्छ, खुशी पनि कम रहन्छ। पद पनि कम पाउँछु। आत्मा नै सतो, रजो, तमो बन्छ। यस समयको नै गायन हो— गोप-गोपिनीहरूको अतीन्द्रिय सुखको। शिवबाबा सिवाय अरू केही पनि याद नरहोस्, तब नै खुशीको पारा चढ्छ। हामी माथि बृहस्पतिको दशा अथवा सतगुरुको दशा छ। फेरि कहिल्यै खुशी हराउँछ भने भन्दछन्— बृहस्पतिको दशा बदलिएर राहुको बसेको छ। कुनै धेरै धनवान् हुन्छन्, तर कंगाल बन्न पुग्छन्। यहाँ नै जब ग्रहण लाग्छ भने भन्छन्— दान दियो भने ग्रहण छुट्छ। तिम्रो देवी-देवता धर्म पनि १६ कला सम्पूर्ण थियो, त्यसलाई ग्रहण लागेको छ। राहुको दशा बस्छ, यसैले देवताहरूको अधि गएर गाउँछन्— हजुर सर्वगुण सम्पन्न... हामी पापी, कपटी हौं। अहिले तिमीले बुझेका छौ— राहुको ग्रहण लागेर सबै काला बनेका छन्। चन्द्रमाको अन्तिममा (औंसीमा) रेखा मात्र बाँकी रहन्छ। बाबाले पनि सम्झाउनु हुन्छ— तिमी देवी-देवताहरूको पनि चित्र छन्। गीता नै आदि सनातन देवी-देवता धर्मको शास्त्र हो। तर यिनले आफ्नो धर्मलाई पनि जान्दैनन्। धर्मका प्रमुखहरूको सम्मेलन गर्छन्। तिमीले वहाँ पनि सम्झाउन सक्छौ— ईश्वर सर्वव्यापी त हुनुहुन्न। उहाँ त बेहदका बाबा हुनुहुन्छ। बच्चाहरूलाई आएर वर्सा दिनुहुन्छ। साधु सन्त आदिलाई त वर्सा मिल्दैन त्यसैले मानून कसरी! तिमी बच्चाहरूलाई नै वर्सा मिल्छ। मुख्य सिद्ध गर्ने कुरा हो— ईश्वर सर्वव्यापी हुनुहुन्न। शिव जयन्ती हुन्छ। शिव जयन्ती भन अथवा रुद्र जयन्ती भन— रुद्रले यो ज्ञान यज्ञ रचनुहुन्छ। हो त शिव नै। उही गीता ज्ञान यज्ञ हो, जसबाट विनाश ज्वाला प्रज्वलित भएको हो। यथार्थमा तिमीले देखेका छौ, कसरी निराकार बाबाले रुद्र ज्ञान यज्ञ रचनुभएको छ। साकारले त केही गर्न सक्दैनन्। यो बेहदको यज्ञ हो, यसमा सारा पुरानो दुनियाँ स्वाहा हुनु छ। बाँकी त ती सबै हुन् जिस्मानी यज्ञ। कति रात-दिनको फरक छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यो रुद्र ज्ञान यज्ञ हो, विनाश पनि हुनु छ। तिमी जब पास हुन्छौ, पूरा योगी र ज्ञानी बन्छौ फेरि त तिम्रो लागि नयाँ दुनियाँ स्वर्ग चाहिन्छ। नर्कको अवश्य विनाश हुनुपर्छ। राजस्व अश्वमेध शब्द पनि ठीक छ। घोडालाई स्वाहा गर्छन्। वास्तवमा हो तिम्रो यो रथ। एउटा दक्ष प्रजापति यज्ञ पनि रच्छन्, उनको पनि कथा छ।

अब तिमी बच्चाहरूलाई कति खुशी हुनुपर्छ— हामीलाई वृक्षपति बाबाले पढाइरहनु भएको छ। हामी माथि अब बृहस्पतिको दशा छ। हाम्रो अवस्था धेरै राम्रो छ। फेरि चल्दा-चल्दै लेख्छन्— बाबा हामी त अलमलियौं। पहिले हामी धेरै खुशीमा थियौं, अब थाहा छैन के भएको हो। यहाँ आएर बाबाको

२०७३ आषाढ ३० बिहीबार १४-०७-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन बन्नु विशेष यात्रा हो। वहाँ तीर्थ यात्रामा जान्छन् भने कति पैसा खर्च गर्छन्। अब यहाँ त दान गर्ने कुरा छैन। यिनमा केही पनि पैसा खर्च गर्नु छैन। ती हुन् शारीरिक यात्रा, तिम्पो हो रूहानी यात्रा। शारीरिक यात्राबाट फाइदा केही पनि छैन। गीतमा पनि छ नि— चारैतर्फ लगायौं फेरा फेरि पनि जन्म-जन्मान्तर दूर रह्यौं। अहिले तिमीले बुभेका छौ— कति यात्रा गर्नु होला। कहीं न कहीं मनुष्य अवश्य जान्छन्। हरिद्वारमा गंगाजीमा अवश्य जान्छन्। गंगालाई पतित-पावनी सम्झन्छन् नि। अब वास्तवमा तिमी हौ सच्चा-सच्चा ज्ञान गंगाहरू। तिम्पो पासमा पनि धेरै आएर ज्ञान स्नान गर्छन्। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— सतगुरु एकै हुनुहुन्छ। सर्वका सद्गति दाता एक सतगुरु सिवाए अरु कुनै गुरु छैन। बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमीलाई कल्प-कल्प संगमयुगमा आएर सद्गति दिएर पुजारीबाट पूज्य बनाउँछु। फेरि तिमी पुजारी बनेर दुःखी बन्छौ। यो पनि अहिले थाहा भएको छ। वास्तवमा हाम्रो आधाकल्प राज्य चल्छ, फेरि द्वापरमा हामी देवी-देवता नै वाम मार्गमा जान्छौ। जब रावण राज्य शुरू हुन्छ, तबदेखि नै वाम मार्ग शुरू हुन्छ। त्यसको पनि निशानी छन्। जगन्नाथको मन्दिरमा भित्र कालो मूर्ति छ। बाहिर देवताहरूको गन्दा चित्र छन्। त्यतिबेला मैले पनि के हो भनेर कहाँ बुभेको थिएँ र। विकारी मनुष्य विकारी दृष्टिले देख्छन्। त्यसैले सम्झन्थे, देवताहरू पनि विकारी थिए। यो लेखिएको छ— देवताहरू वाम मार्गमा जान्छन्। ड्रेस पनि देवताहरूको दिएका छन्। यहाँ पनि देलवाडा मन्दिरमा माथि स्वर्ग देखाइएको छ। तल तपस्यामा बसेका छन्। यी सबै रहस्यहरूलाई अरु कसैले जान्दैनन्। बाबाको त अनुभवी रथ छन् नि। तिमी बच्चाहरूले अहिले बुझिरहेका छौ— आत्माहरू र परमात्मा अलग रहे बहुकाल... तिमी जो पहिला अलग भयौ फेरि तिमी नै आएर पहिला मिल्छौ। सत्ययुगका फस्ट प्रिन्स हुन् श्रीकृष्ण। कृष्णको पिता पनि त हुन्छन् नि। कृष्णको माता-पितालाई यति धेरै केही देखाउँदैनन्। केवल देखाउँछन्— शिरमा राखेर नदीबाट पारी लिएर गए। राजाई आदि केही पनि देखाएका छैनन्। उनको पिताको महिमा किन छैन! अहिले तिमीले जान्दछौ— यस समय कृष्णको आत्माले राम्रोसँग पढाइ पढेको छ, जसकारण माता-पिताले भन्दा पनि उच्च पद पाए। तिमीले बुभेका छौ— हामी श्रीकृष्णको राजधानीमा थियौं, स्वर्गमा त थियौं नि। फेरि हामी चन्द्रवंशी बन्यौं। अब फेरि सूर्यवंशी बन्नको लागि श्रीमतमा चलेर पावन बनेर पावन दुनियाँको मालिक बन्छौं। हरेकले आफ्नो अवस्थालाई देख्न सक्छौ। यदि हामी यस समय शरीर छोडिदियौं भने कस्तो गति पाउँछौं! हरेकले बुझ्न सक्छन्। जति बाबालाई याद गर्छौं उति विकर्म विनाश हुन्छ। मनुष्यलाई कुनै आपद् वा दुःख आउँछ वा कंगाल बन्छन् भने साधुहरूको पासमा सत्सङ्ग गर्छन्। फेरि मनुष्यले सम्झन्छन्— यो त भगत हो। ठगी कहाँ गर्छ र। यस्ता मानिस पनि २-४ वर्षमा धेरै धनवान् बन्छन्। उनीहरूको गुप्तमा धेरै पैसा हुन्छ। हरेकले आफ्नो बुद्धिद्वारा बुझ्न सक्छन्। तिमीहरूमा पनि धेरै छन्, जसले धेरै कम याद गर्छन्। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— आफ्नो कल्याण चाहन्छौ भने आफ्नो पासमा नोटबुक राख। चार्ट नोट गर। म सारा दिनमा कति समय यादमा रहें? मनुष्यले त सारा जीवनको पनि इतिहास लेख्छन्। तिमीले त केवल यादको चार्ट लेख्नु छ, आफ्नै उन्नति हुन्छ। बाबालाई याद गर्दैनौ भने उच्च पद पाउन सक्दैनौ। विकर्म विनाश नै हुँदैन भने उच्च पद कसरी पाउँछौ? फेरि सजाय खानुपर्छ। जसले सजाय खाँदैनन्, पद राम्रो मिल्छ। सजाय खाएर सानो पद पाउनु, त्यो के कामको? धर्मराजको सजाय खानु नपरोस्, बेइज्जती नहोस्— यो पुरुषार्थ गर्नु छ। तिमीले देख्दछौ— शिवबाबा बसिरहनुहुन्छ फेरि धर्मराज पनि

२०७३ आषाढ ३० बिहीबार १४-०७-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन हुन्छन्। तिमीलाई सबै साक्षात्कार गराइन्छ। तिमीले यो-यो गरेका थियौ, याद छ ? अब खाऊ सजाय। फेरि उसै समय सजाय त्यति नै खान्छन्, जति जन्म-जन्मान्तर खान्छन्। अन्तिममा थोरै रोटी टुक्रा मिल्यो, त्यसबाट के फायदा ? सजाय त खानु हुँदैन। आफ्नो अवस्थाको जाँच गर्नु छ। जस्तै खाता हेर्छन्। कसैले ६ महिनाको, कसैले १२ महिनाको। कसैले त हरेक दिनको पनि हेर्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी पनि व्यापारी हो। कोही विरलै व्यापारीले बेहदको बाबासँग व्यापार गरून्। धन नभए पनि तन-मन त छ नि। उहाँलाई शर्माफ पनि भन्छन्। साटफेर गर्छन् नि। तिमीले तन-मन-धन दिन्छौ, बदलामा २१ जन्मको लागि कति वर्सा पाउँछौ। बाबा म हजुरको हुँ। यस्तो युक्ति बताउनुहोस्, जसद्वारा हाम्रो आत्मा र शरीर यी लक्ष्मी-नारायण जस्तो बनोस्। बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमीलाई कति गोरो बनाउँछु। एकदम रूप नै बदलिदिन्छु। अर्को जन्ममा तिमीलाई फस्टक्लास शरीर मिल्छ। तिमीले आफूलाई वैकुण्ठमा पनि देख्छौ। तिमीले जान्दछौ— मम्मा-बाबा फेरि लक्ष्मी-नारायण बन्नुहुन्छ। लक्ष्य-उद्देश्य पनि देखाउँछु। अब जसले जति पुरुषार्थ गरोस्। यदि पुरुषार्थ पूरा गर्दैनन्, धुमचक्र मच्चाउँछन् भने आफ्नो पद नै भ्रष्ट गर्छन्। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) आफ्नो अवस्थाको जाँच स्वयंले नै गर्नु छ। आफ्नो कल्याणको लागि डेली डायरी राख्नु छ, जसमा यादको चार्ट नोट गर्नु छ।
- २) बेहदको बाबासँग सच्चा-सच्चा व्यापार गर्नु छ। आफ्नो तन-मन-धन बाबालाई अर्पण गरेर २१ जन्मको लागि रिटर्न लिनु छ। निश्चयबुद्धि बनेर आफ्नो कल्याण गर्नु छ।

वरदानः— सहयोगको शक्तिद्वारा असहयोगीलाई सहयोगी बनाउनेवाला बाबा समान परोपकारी भव सहयोगीहरूको साथमा सहयोगी बन्नु— यो कुनै महावीरता होइन। जसरी बाबा अपकारीहरू माथि उपकार गर्नुहुन्छ, यसैगरी तिमी बच्चाहरू पनि बाबा समान बन। कोही जति नै असहयोगी बनोस्, तिमीले आफ्नो सहयोगको शक्तिद्वारा असहयोगीलाई पनि सहयोगी बनाइदेऊ। यस्तो नसोच— यस कारणले यो अगाडि बढ्न सक्दैन। कमजोरलाई कमजोर सम्भरेर नछोड, उसलाई बल दिएर बलवान बनाऊ। यस कुरामा अटेन्शन दियौ भने सेवाको प्लान रूपी जेवरमा हीरा चम्किन्छ अर्थात् सहज प्रत्यक्षता हुन्छ।

स्लोगनः— क्रोधको कारण हो स्वार्थ वा ईर्ष्या— यही चिडचिडापनको जड हो, पहिला यसलाई नै समाप्त गर।